ASIGURAREA SECURITĂȚII SPIRITUALE PRIN INSTRUIRE ȘI COMUNICARE

ENSURING SPIRITUAL SECURITY THROUGH TRAINING AND COMMUNICATION

Ludmila Roșca, dr. hab., conf.univ., Academia de Administrare Publică

Învățământul, în special cel umanitar, în sistemul de asigurare vitală al societății are un rol important nu doar în dezvoltarea economică, dar și în asigurarea securității vieții spirituale a cetățenilor și comunității. Învățământul oferă posibilități unice pentru formarea unei personalități integre, caracterizată de verticalitate, competitivă pe piața muncii, atât interne, cât și externe. Învățământul contribuie la reproducerea culturii, a valorilor spirituale ale unui neam. Pericolul crizei spirituale rezidă în invizibilitatea lui. Criza reprezintă un stimul puternic, dacă îl amenință pe om, apare în fața lui ca punct inițial al unei alegeri inevitabile (boală, război, epidemie, pandemie). În astfel de situații se schimbă tabloul lumii, sunt mobilizate toate resursele disponibile, care salvează deseori organismul social de la dispariție. Cu regret, în timpul crizelor opunerea uneori întârzie, iar degradarea culturii capătă un caracter ireversibil, care conduce la o catastrofă asemănătoare celei din Rusia (1917), Germania (1930).

Autorul supune analizei potențialul cognitiv, creativ al omului contemporan, capacitatea lui de a răspunde adecvat provocărilor timpului, de a reacționa la criza spiritualității, a culturii. Securitatea spirituală reprezintă ansamblul cauzelor care permite unui subiect social (cultura, societatea) să-și păstreze parametrii vitali în limitele, normele istorice. Ieșirea în afara acestora sub influența diverșilor factori: culturali, normativi, valorici, conduce la o catastrofă națională. În scopul neadmiterii unei astfel de situații, autorul propune să medităm asupra fenomenelor:

securitatea spirituală, sănătatea mintală, în afara cărora orice strategie de supraviețuire, orice program de dezvoltare durabilă sunt lipsite de sens.

Education, especially humanitarian education, in the vital insurance system of society has an important role not only in economic development, but also in ensuring the security of the spiritual life of citizens and the community. Education offers unique possibilities for the formation of an integral personality, characterized by verticality, competitive in the labor market, both internal and external. Education contributes to the reproduction of the culture, spiritual values of a nation. The danger of spiritual crisis lies in its invisibility. The crisis is a powerful stimulus if it threatens man, it appears before him as the initial point of an inevitable choice (disease, war, epidemic, pandemic). In such situations, the world picture changes, all available resources are mobilized, which often save the social organism from extinction. Regretfully during the crises, the opposition is delayed once, and the degradation of the culture becomes irreversible, leading to a catastrophe similar to that in Russia (1917); Germany (1930).

The author subjects the analysis of the cognitive, creative potential of contemporary man, his ability to adequately respond to the challenges of time, to react to the crisis of spirituality, culture. Spiritual security represents the set of causes that allows a social subject (culture, society) to keep its vital parameters within the limits, historical norms. Getting out of them under the influence of various factors: cultural, normative, value, leads to a national catastrophe. In order not to admit such a situation, the author proposes us to meditate on the phenomena: spiritual security, mental health, outside which any survival strategy, any sustainable development program are meaningless.

Cuvinte cheie: *securitate spirituală, criză, instruire, învățământ, comunicare*

Key-words: *spiritual security, crisis, training, education, communication*